

DE VERBORGENHEID (uittreksel)

Stelen we van Petrus om Paulus te betalen?

“Weest mijn navolgers, gelijk ook ik van Christus”

1Kor.11:1.

Opmerking van de vertaler: Onderstaand artikel is een, door mij bewerkt, uittreksel van een boek dat op mijn website staat onder “boeken” met als titel “De Verborgenheid”. Ik kan dat boek ten zeerste aanbevelen om in zijn geheel te lezen. www.bedelingdergenade.nl U zult versteld staan van de inhoud van genoemd boek!

Ter info: De geïnspireerde brieven van de apostel Paulus zijn:

Geschreven **in** de Handelingen periode: Galaten – 1 en 2 Thessalonicenzen – 1 en 2 Korinthiërs – en de brief aan de Romeinen.

Geschreven **na** de Handelingen periode: Efeziërs – Filippenzen – Kolossenzen – 1 en 2 Timotheüs – Titus en Filémon.

Einde citaat

Eén van de meest gemeenschappelijke beschuldigingen, of klachten, aan het adres van de Genade beweging centreert zich rond de gedachte dat wij de apostel Paulus te hoog inschatten. We willen helder maken dat, indien wij verwijzen naar de apostel Paulus, we dat niet doen in aanbidding en ontzag. Wij erkennen eenvoudig zijn plaats als dé apostel der Heidenen (Rom. 11:13 en 2 Tim. 1:11). Paulus heeft van de Here Jezus Christus het evangelie ontvangen. (Galaten 1:6-12). Wij aanbidden de Heere Jezus Christus en we verlangen Hem te verheerlijken en te verhogen.

Het is zeer belangrijk dat we gaan begrijpen welke plaats de apostel Paulus inneemt. U heeft de uitdrukking misschien wel eens gelezen: “Stelen van Petrus om Paulus te betalen”. Sommigen zullen ons er van beschuldigen dat we dat inderdaad doen. Als genadegelovigen leren we dat de kerk (gemeente) van deze bedeling is begonnen met de bediening van de apostel Paulus en dit vertellen we geheel openhartig, en dat is waar de wrijving ontstaat, omdat in het overgrote deel van de christenheid geleerd wordt dat de Kerk (gemeente) van deze bedeling is begonnen door de bemiddeling van de apostel Petrus. Of het nu Katholiek of Protestants is, de meeste kerken geloven dat de apostel Petrus het instrument was om de huidige bedeling in te leiden. We hebben eerder uitgelegd dat de Kerk van deze bedeling niet met Pinksteren, dus met Petrus, begonnen is; deze bedeling is begonnen met de bediening van de apostel Paulus aan de Heidenen.

Aan hen die geloven dat de Kerk van deze bedeling is begonnen met Petrus is Paulus iets als een ondergeschikte persoonlijkheid geworden. Hij is dan gewoon een laatkomer in de Schrift om zo te zeggen een “nakomend aanhangsel” en dat de bediening die hij had niet zo belangrijk was vergeleken met die van Petrus of van de andere Apostelen.

We zullen zien dat, als er iemand schuldig is aan stelen, wij het niet zijn omdat wij de onderscheiden bediening van de apostel Paulus benadrukken; het zijn eerder zij die Petrus het aanzien willen geven dat hij de informatie heeft voor deze bedeling. Ik geloof wat er werkelijk is gebeurd, is het feit dat de mensen Paulus bestelen om Petrus te betalen. Veel mensen stelen de kenmerkende positie van Paulus in het Lichaam van Christus, de Kerk van deze eeuw, door te zeggen dat Petrus die positie had. We zullen u hier aantonen dat, als we het Woord der Waarheid recht snijden, we niemand ook maar ergens van hoeven te bestelen. We kunnen Paulus zijn gepaste respect in deze bedeling geven. En we kunnen

Petrus zijn gepaste respect geven in de bedeling waarin hij leefde. We moeten zeer zorgvuldig zijn met het bestuderen van de Schriften zodat we deze twee programma's niet gaan vermengen.

We gaan kijken naar twee sleutelpassages om de posities te verklaren die een ieder van deze grote leiders is toevertrouwd in Gods programma onder de mensen. Voordat we naar deze passages gaan kijken moeten we een belangrijk feit vaststellen betreffende het woord "Kerk".

We zullen dit woord van tijd tot tijd gebruiken in onze studie maar we moeten eerst de gemeenschappelijke misvatting ophelderen die in de meeste christelijke gemeenschappen wordt geloofd, en dat is: Dat iedere keer als het woord "kerk" in de Bijbel wordt gelezen het dezelfde betekenis heeft, of dat het steeds naar dezelfde groep mensen verwijst. We moeten eenvoudigweg gaan begrijpen dat dat niet het geval is. De Bijbel verwijst naar vele verschillende kerken. We zullen dit in het kort uitleggen. Ten eerste vinden we, in Hand.7, een verwijzing naar een kerk, maar het is in het geheel niet de kerk die het Lichaam van Christus wordt genoemd. Het is een andere kerk. Hand.7:38:

"Deze is het, die in de vergadering van het volk in de woestijn was met de Engel, Die tot hem sprak op de berg Sinaï, en met onze vaders; die de levende woorden ontving, om ons die te geven".

In deze tekst verwijst het woord "kerk" (vergadering) naar het volk Israël toen ze rondzwierven in de woestijn. En dat was zeker niet de kerk van deze bedeling. Dat was een andere kerk. Ziet u, het woord "kerk" (ecclesia) betekent simpelweg "uitgeroepen", of "een uitgeroepen groep" of "een uitgeroepen vergadering". Israël was een "uitgeroepen groep". Ze waren uitgeroepen uit Egypte, ze waren uitgeroepen uit de wereld om een speciaal volk voor God te zijn. Wij, vandaag de dag, zijn "uitgeroepen", een speciale groep mensen. Wij zijn uit de wereld geroepen, niet als een speciaal volk zoals Israël dat was, maar we zijn geroepen om een deel te zijn van het Lichaam van Christus. Zodoende zijn ook wij een kerk, maar we zijn geen Israël. Israël was een kerk maar ze waren niet het Lichaam van Christus. We moeten dat strikt gescheiden houden.

In Hand.19 is een andere heen-wijzing. Deze is interessant omdat het hier op een iets andere manier is vertaald. Hier is een ander woord voor "ecclesia". Hand.19:32:

"Zij riepen dan de ene dit, de andere wat anders; want de vergadering (hier is het woord dat gebruikelijk wordt vertaald als "kerk", de vergadering, de "uitgeroepen groep") was verward".

Welke "uitgeroepen" groep is dit? Het was boos gepeupel dat zich wilde ontdoen van de apostel Paulus, en toch worden ze een "uitgeroepen" groep genoemd. Ze waren een vergadering. Ik heb vaak gezegd dat, helaas, dit vers waarschijnlijk de beste omschrijving is van de meeste kerken dan enig ander vers dat we kunnen vinden.

"Hand.19:32: Zij riepen dan de ene dit, de andere wat anders; want de vergadering was verward en het merendeel wist niet, om wat oorzaak zij samengekomen waren".

Maar dit was natuurlijk geen heen-wijzing naar een kerk zoals wij ons een kerk voorstellen. Het verwees naar een menigte van oproerkraaiers.

In Kol.1 hebben we nog een heen-wijzing naar een kerk. Dit is de kerk genaamd: "het Lichaam van Christus". Kol.1:24:

"Die mij nu verblijd in mijn lijden voor u, en vervul in mijn vlees de overblijfselen van de verdrukkingen van Christus, voor Zijn Lichaam, hetwelk is de gemeente (kerk)".

Efeziërs noemt het op een tegenovergestelde manier. In Kolossenzen wordt gezegd: "Zijn Lichaam welke is de gemeente".

In Ef.1:22-23 wordt gezegd:

“.....en heeft Hem de gemeente gegeven tot een hoofd boven alle dingen; welke Zijn lichaam is”.

Hoe het ook wordt gezegd, het is dezelfde waarheid: “Zijn lichaam, hetwelk is de gemeente” of “de gemeente welke Zijn lichaam is”. En dit is de kerk van de huidige bedeling. In Matth.16 vinden we nog een andere heen-wijzing naar de kerk. Maar wederom moeten we begrijpen dat in Mattheüs het niet de kerk is “welke Zijn lichaam is”. Welke kerk is het dan wel? Wordt er hier ook maar iets gezegd over de kerk die Zijn lichaam is? Niets daarover. In plaats daarvan verteld het ons dat dit over het Koninkrijk gaat. Let op vers18:

“Matth.16:18: En ik zeg u ook, dat gij zijt Petrus, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten der hel (hades) zullen haar niet overweldigen”.

Over welke kerk gaat het hier? Matth.16:19:

“En Ik zal u geven de sleutelen van het Koninkrijk der hemelen”.

We zullen zodra zien dat het Koninkrijk der hemelen geen heen-wijzing naar de hemel zelf is maar naar het Koninkrijk op aarde: een hemels Koninkrijk; een hemelse regering hier op de aarde. Dus de kerk waarover hier gesproken wordt is de Koninkrijks kerk. Dit is de kerk die zal bestaan gedurende de duizendjarige regering van Christus als Christus komt om als Koning te heersen over het volk Israël en over de mensen der gehele aarde. Dat zal ook een kerk zijn.

Laat ons beginnen te spreken over Petrus en de Koninkrijks kerk. Het is niet te ontkennen dat Petrus een zeer speciale plaats heeft in deze kerk. Overdenk de voorgaande verzen van dit hoofdstuk in de Schrift. Matth.16:13-17:

“Toen nu Jezus gekomen was in de delen van Cesaréa Filippi, vroeg Hij Zijn discipelen, zeggende: Wie zeggen de mensen, dat Ik, de Zoon des mensen ben? En zij zeiden: Sommigen: Johannes de Doper; en anderen: Elia; en anderen: Jeremia of één van de profeten. Hij zeide tot hen: Maar gij, wie zegt gij, dat Ik ben? En Simon Petrus, antwoordende, zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God. En Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Zalig zijt gij, Simon, Bar-Jona! Want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is”.

Christus zegt met andere woorden: jullie moeten iets gaan begrijpen dat niet begrepen kan worden op simpel menselijk niveau. Vlees en bloed hebben je niet geholpen om deze waarheid te begrijpen. Mijn Vader, Die in de hemelen is, heeft je geholpen om deze waarheid te verstaan. Even terzijde, dit is trouwens de wijze waarop wij iedere geestelijke waarheid begrijpen. De natuurlijke mens ontvangt niet de dingen die van de Geest van God zijn (zie 1 Kor. 2:14-15). Ze zijn dwaasheid voor hem. We moeten goddelijke hulp hebben om Gods waarheid te begrijpen. Dat is het punt waar het Woord van God, en de bediening des Geestes begint.

Wat bedoelde Christus in eerste instantie, toen Hij zei:

“gij zijt Petrus, en op deze petra zal Ik mijn gemeente bouwen?”

De standaard uitleg, althans de uitleg waar ik mee ben opgegroeid, is de leer dat het hier om een woordenspel gaat. In feite heeft ook Scofield deze visie. Wanneer Hij Petrus aanspreekt zegt Hij letterlijk: “Petrus, jij bent een kleine steen”. Het Griekse woord “Petros” betekent een kleine steen en wanneer Hij zegt: “op deze rots” gebruikt Hij het woord “petra” hetgeen een grote fundatiesteen betekent. Deze opvatting is, naar ik geloof, de reactie van de Katholieke leer welke leert dat Petrus, tot

en met vandaag, het fundament van de Kerk is, en dat de tegenwoordige Paus een geestelijke afstammeling van Petrus is.

Het is interessant om op te merken dat, uitgaande van de standaard vereisten die gesteld zijn voor het Paus - schap, Petrus geen Paus kon zijn geweest. Heden ten dage mag een Paus geen vrouw hebben, maar de Schrift verteld ons dat Petrus getrouwd was. Ik geloof niet dat we simpelweg op een woordenspel mogen vertrouwen om dit probleem op te lossen.

In feite, in zijn Griekse uitleg van het Nieuwe Testament maakt M.R. Vincent deze aantekening met betrekking tot het woord rots; "Het woord verwijst niet naar Christus als de rots onderscheiden van Simon als een steen, noch naar Petrus zijn belijdenis, maar naar Petrus zelf, in het besef van zijn voorafgaande belijdenis zoals beschreven toen hij verlicht werd door de Hemelse Vader. De verwijzing van petra naar Christus is geforceerd en onnatuurlijk. De voor de hand liggende verwijzing van het woord is naar Petrus. C.F. Baker legt in zijn commentaar uit: "Het is tevens mogelijk dat Christus deze woorden in het Aramees in plaats van in het Grieks heeft gesproken, als dat zo is dan is het niet mogelijk om in de Aramese taal onderscheid te maken tussen "petrus", een kleine steen en "petra" als fundatiesteen".

In iedere bedeling heeft God speciale bevoegdheden aan bepaalde mensen gegeven. Zeer zeker behoorden Mozes en Aäron, David en Paulus tot deze mensen met speciale bevoegdheden. Waarom wordt het dan van Petrus afgenomen aangaande de regering in het Messiaanse Koninkrijk? Wat deze geleerden zeggen is dat een woordenspel niet nodig is. Neem het gewoon zoals het er staat, en in het Grieks, de voorafgaande, dichtstbijzijnde, verklaring die hij maakt is "Petrus", daarom zegt hij simpelweg: "jij bent Petrus, je bent een rots, jij bent een sterk persoon in deze Kerk. Ik ga mijn kerk op dit sterke fundament bouwen".

Er is niets mis met hetgeen Paulus later in de brief aan de Efeziërs zegt dat wij gebouwd zijn op het fundament van de apostelen en de profeten. Hij verwijst hier niet naar Petrus of naar de twaalven, maar er is niets mis mee als we de apostelen zien als deel van het fundament.

Ik geloof dat Christus hier zegt: "Ik ga deze Kerk op Petrus bouwen". Maar over welke Kerk spreekt Hij? Hij spreekt over de Koninkrijks Kerk. Hoe weten we dat? Ik geloof dat we dat kunnen bewijzen door de volgende door Hem gedane verklaring. Matth.16:18 vervolgd met:

".....en de poorten der hel (Hades) zullen haar niet overweldigen".

De traditionele uitleg van dit tekstgedeelte is dat de poorten der hel (Hades) verwijzen naar de autoriteit of krachten van Satan of de krachten van het kwaad. Maar wij willen aantonen dat dat, om vele redenen, onmogelijk waar kan zijn.

Ten eerste: het vertaalde woord "Hel" is in het Grieks "Hades". "Hel" en "Hades" zijn twee verschillende zaken. "Hel" is in het Engels onze normale terminologie dat verwijst naar "de poel des vuurs", de uiteindelijke plaats voor alle ongelovigen, het eeuwige vuur van de hel. Maar Hades is slechts een tijdelijke plaats waar de gelovigen van het Oude Testament na hun sterven heengingen. Hades is "de plaats van de doden". In de Oud Testamentische tijd gingen beiden, gelovigen en ongelovigen, naar de Hades. Ze eindigden in deze plaats van de doden (zie Lukas 16:19-31).

Ten tweede, wat bedoelt Hij wanneer Hij zegt:

".....de poorten der hel (Hades) zullen haar niet overweldigen".

We hebben een gelijksoortige vermelding in Jesaja en dat zal enig inzicht geven in wat Hij hier zegt. Op onze boerderij hadden we veel poorten, en een deel van mijn verantwoordelijkheid was om zeker

te stellen dat de poorten gesloten waren. Het eerste wat mijn vader me vroeg als ik terug kwam van mijn werk, met koeien en schapen, was: "heb je de poorten gesloten?". Waarom was dat zo belangrijk? Welnu, vader zei, als ik de poorten vergeten zou dicht te doen, de dieren het als het ware konden ruiken. Ze zullen, voordat je er erg in hebt, buiten de poort zijn. En ik zou ze weer op moeten sporen en binnen de poort zien te krijgen. Wat is een poort? Dat is de plaats waardoor je binnen en buiten een omheining gaat.

Hizkia was één van de koningen die verteld werd dat hij sterven zou en toen hij vroeg om uitstel kreeg hij dat. Zie Jesaja 38:9-10:

"Dit is het schrift van Hizkia, koning van Juda, toen hij ziek geweest en van zijn ziekte genezen was. Ik zeide: Vanwege de afsnijding van mijn dagen, zal ik tot de poorten van het graf ingaan".

"Sheol" is het Hebreeuwse woord voor Hades. Dus vinden we hier dezelfde vermelding. Ik zal tot de poorten van het graf ingaan. Wat waren de poorten van de Hades? Daar waar ze de Hades ingaan.

Als dat nu de plaats is waar ze de Hades ingaan veronderstel ik dat je er daardoor ook weer uit moet komen. Ik geloof dat dit exact is waar Christus over spreekt wanneer Hij zegt dat de poorten van de hel (Hades) niet zullen zegevieren over de kerk (gemeente). Waarom zei Hij dat? Omdat, wanneer Christus Zijn Koninkrijk opricht, zullen daar niet alleen de dan levende mensen, die door de grote verdrukking zijn gekomen, ingaan, maar ook: Oud Testamentische gelovigen, Koninkrijks gelovigen, de twaalf apostelen die uit de doden opgewekt zullen worden. En dan zullen letterlijk de poorten van de hel (Hades) open gaan om op dat tijdstip de bewoners vrij te laten en de Oud Testamentische en Koninkrijks heiligen zullen de hel (Hades) verlaten en ingaan in het Koninkrijk dat Christus zal oprichten. En de poorten der hel (Hades) zullen niet zegevieren over dat Koninkrijk. God zal die poorten openen, en zij zullen er uit komen. Dit is het waar de poorten der hel (Hades) naar verwijzen.

De derde sleutel, of verklaring vinden we in Matth.16:19: "de sleutelen van het Koninkrijk der Hemelen". Wat is het Koninkrijk der Hemelen? Het is de goddelijke regering die Christus zal uitoefenen op aarde gedurende het millennium, de duizendjarige regering van Christus. In Matth.19:27-28, zult u zien dat de apostel Petrus, en alle andere apostelen, een belangrijke plaats hebben in deze regering.

"Matth.19:27-28: Toen antwoordde Petrus, en zeide tot Hem: Zie, wij hebben alles verlaten, en zijn U gevolgd, wat zal ons dan geworden? En Jezus zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, dat gij, die Mij gevolgd zijt, in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des mensen zal gezeten zijn op de troon van Zijn heerlijkheid, dat gij ook zult zitten op twaalf tronen, oordelende de twaalf geslachten Israëls".

Het Koninkrijk der Hemelen is die goddelijke regering. Petrus zal in die regering een belangrijke plaats innemen. Christus zegt dat Hij Petrus sleutelen zal geven. Over welke sleutelen spreekt Hij? Ik geloof dat dat wordt uitgelegd in de tweede helft van Matth.16:19:

"En Ik zal u geven de sleutelen van het Koninkrijk der Hemelen; en zo wat gij zult binden op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en zo wat gij ontbinden zult op aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn".

Wat is het dan wat Petrus zal binden en wat hij zal ontbinden? Ga naar Matth.18:15. We komen nu tot het woord "kerk" (ecclesia) en we moeten bedenken dat we in de context van het boek Mattheüs moeten blijven. Velen lezen de kerk (gemeente), welke Zijn lichaam is, in deze passage in. Maar er staat nergens dat deze kerk (gemeente) Zijn Lichaam is. Welke is dan de kerk die alreeds is geopenbaard in Mattheüs? De Koninkrijks Kerk. Houdt dat in gedachten als u deze passage leest. Matth.18:15-16:

“Maar indien uw broeder tegen u gezondigd heeft, ga heen en bestraf hem tussen u en hem alleen; indien hij u hoort, zo hebt gij uw broeder gewonnen. Maar indien hij u niet hoort, zo neem nog één of twee met u; opdat in de mond van twee of drie getuigen alle woord besta”.

Gedurende de regering van Christus in het Koninkrijk zullen het volk Israël en de gehele wereld worden teruggeplaatst onder een wettisch systeem. De Oud Testamentische Wet zal weer worden ingesteld, het zal echter iets anders worden toegepast. De Wet zal in de harten van het volk Israël worden geplaatst, ze zijn dan niet onder de Wet maar de Wet is in hen. (Jer.31:33). Het zal echter dezelfde Wet zijn.

Als volgens de Wet iemand is beschuldigd van een misdaad, wat zegt dan de Wet van Mozes wat vereist is om de misdadiger te overtuigen? Twee of drie getuigen. Dit is hetgeen Christus zegt als Hij spreekt over de Koninkrijks regering waar Hij hetzelfde naar voren brengt.

“Matth.18:17-19: En indien hij hun geen gehoor geeft, zeg het de gemeente,....”.

Welke kerk (gemeente)? De Koninkrijks Kerk (gemeente).

“...en indien hij ook de gemeente geen gehoor geeft, zo zij hij u als de heiden en de tollenaar. Voorwaar zeg Ik u: Al wat gij op de aarde binden zult, zal in de hemel gebonden wezen; en al wat gij op de aarde ontbinden zult, zal in de hemel ontbonden wezen. Weer zeg Ik u: Indien er twee van u samenstemmen op de aarde, over enige zaak, die zij zouden mogen begeren, dat die hun zal geschieden van Mijn Vader, Die in de hemelen is”.

Dit vers wordt vaak misbruikt door het uit de context te nemen. Hoe vaak hebben we niet gehoord: ‘och, als er nu maar twee of drie waren die over een bepaalde zaak eenstemmig waren dan zou God het voor hen doen’. Het is alsof de mensen een radeermes nemen om dit vers er precies uit te snijden zonder te letten op alles er omheen. Ze nemen dat vers omdat het zo goed klinkt. Laten er twee of drie voor bidden en we zullen het krijgen! Gegarandeerd! Praat de Heer hierover in deze context? Nee! Hij spreekt over twee of drie rechters in het Koninkrijk, die het lot bepalen van iemand die een overtreding heeft begaan.

“Als uw broeder tegen u gezondigd heeft”.

En wat zegt Hij dan?

“Indien er twee van u samenstemmen op aarde, over enige zaak”.

Waarover “samenstemmen?”. Of deze persoon “gebonden” of “ontbonden” moet worden. Als twee of drie van jullie het daarover eens zijn zal dat gebeuren.

In Matth.16:20 staat:

“Want waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam, daar ben Ik in het midden van hen”.

Ik ben opgegroeid in een kleine kerk en op woensdagavond waren er soms maar twee of drie mensen aanwezig, en wat werd er dan steevast gelezen? We gingen rechtstreeks naar deze tekst. Waar twee of drie vergaderd zijn daar is de Heer en dus hoeven we ons geen zorgen te maken dat niet velen aanwezig zijn. Is dat nu hetgeen dit vers duidelijk wil maken? Nee! De tekst spreekt over twee of drie getuigen die samen zijn gekomen om vonnis uit te spreken over deze man. En wat zegt Christus?

“Daar ben Ik in het midden van hen”.

Waarom? Omdat Hij op dat moment de Koning is. Hij zal dit onderzoek persoonlijk bezoeken en Hij zal daar zijn om Zijn zegel te zetten op de beslissing.

Hoe ver reiken deze beslissingen? Wat houdt dat allemaal in? We spreken over serieuze zaken. Dit heeft alles van doen met de sleutelen van het Koninkrijk die aan de apostel Petrus zijn gegeven. Joh.20:19-23:

“Toen het dan avond was, op die eerste dag der week, en toen de deuren gesloten waren, waar de discipelen vergaderd waren uit vrees voor de Joden, kwam Jezus en stond in het midden, en zeide tot hen: Vrede zij ulieden! En dit gezegd hebbende, toonde Hij hun Zijn handen en Zijn zijde. De discipelen dan werden verblijd, toen zij de Heere zagen. Jezus dan zeide weer tot hen: Vrede zij ulieden, gelijk Mij de Vader gezondend heeft, zend Ik ook u. En toen Hij dit gezegd had, blies Hij op hen, en zeide tot hen: Ontvangt de Heilige Geest. Zo gij iemands zonden vergeeft, die worden zij vergeven; zo gij iemands zonden houdt, die zijn zij gehouden”.

Hoeveel bevoegdheid was aan Petrus en aan de andere apostelen gegeven? Hun was de bevoegdheid gegeven beslissingen te nemen aangaande de vergeving van zonden.

U zult van bepaalde kerken horen, beide, Katholieke en sommige Protestantse, die zich dit vers toe-eigenen en zeggen dat er tegenwoordig mensen zijn, geestelijken en kerkleiders, die de macht hebben om de door mensen begane zonden te vergeven of weg te doen. Hierop is een groot theologies systeem gebouwd. Dit is een tragedie want als ze simpelweg het Woord der Waarheid recht sneden dan zouden ze weten dat dit niet voor de huidige bedeling is.

In de eerste hoofdstukken van het boek Handelingen voerde Petrus dit leiderschap uit en vaak lezen we dat Petrus opstond met de elfen. Hij had die macht. Herinnert u zich Ananias en Safira? Petrus wist dat ze hadden gezondigd, en ze vielen dood neer. Hij had een grote bevoegdheid!

Laat ons nu naar Paulus gaan in de Genade Kerk, of beter gezegd de Kerk welke is Zijn Lichaam, het Lichaam van Christus. Het is niet te ontkennen dat aan Petrus een grote bevoegdheid is gegeven. Hij had een grote en belangrijke positie in het programma van God. Maar het is evenzo vanuit de Schrift duidelijk dat aan Paulus een hoge positie van bevoegdheid is gegeven in God 's programma. Deze positie is omschreven in 1Kor.3. Let ten eerste op de verklaring die Paulus geeft dat hij de wijze bouwmeester is, 1Kor.3:9:

“Want wij zijn Gods medearbeiders; Gods akkerwerk, Gods gebouw zijt gij”.

In 1Kor.3:10 pakt Paulus dit idee op dat wij Gods gebouw zijn en verklaart waar wij staan in Gods programma.

“Naar de genade Gods, die mij gegeven is, heb ik als een wijs bouwmeester”.

Paulus gaat toelichten wat hij bedoeld wanneer hij zegt dat wij Gods gebouw zijn. Hij gebruikt het woord “bouwmeester”. Dat is in het Grieks “architekton”. U zult hierin het Nederlandse woord “architect” herkennen. Paulus zegt letterlijk: “volgens de genade, die God hem heeft gegeven”, niet de genade die we allemaal krijgen, hij spreekt over de bijzondere bedeling der Genade, de bijzondere openbaring van de verborgenheid. Hieruit leren we dat de apostel Paulus de eigenaar is van de blauwdrukken van deze bedeling. Hij is de architect. Hij heeft de plannen. Ik zeg niet dat hij de plannen heeft gemaakt. In feite legt hij zeer duidelijk uit dat hij de plannen van iemand anders heeft gekregen, namelijk van de Heer.

“1Kor.9:17: Want indien ik dat gewillig doe, zo heb ik loon, maar indien onwillig, de uitdeling is mij evenwel toebetrouwd”.

Omdat Paulus zegt dat hij de architect is, is hij degene die de plannen en de blauwdrukken heeft. Vanwaar kreeg hij de plannen? God gaf ze hem. “de uitdeling is mij evenwel toebetrouwd”.

Welke positie heeft hij? Hij heeft de positie van bezitter van de blauwdrukken. Als we iets willen weten aangaande deze bedeling dan vinden we dat in de brieven van Paulus, Romeinen tot en met Filemon, want die zijn bestemd voor de huidige bedeling. Dan, als een wijs bouwmeester, geeft Paulus de inrichting aan voor de Kerk van deze bedeling. Enige voorbeelden hiervan:

“1Kor.4:16: Zo vermaan ik u dan; Weest mijn navolgers”.

“1Kor.11:1: Weest mijn navolgers, gelijk ook ik van Christus”.

Wij zijn navolgers van Christus, maar volgen we dan Christus na zoals Petrus Christus navolgde? Dat kunnen we maar beter niet doen. We zouden in het verkeerde programma terecht komen, de verkeerde bedeling. Wij volgen Christus zoals Paulus dat deed als de openbaarder van de nieuwe bedeling.

Zie eveneens in:

“1Kor.14:37: Indien iemand meent een profeet te zijn, of geestelijk, die erkenne, dat, hetgeen ik u schrijf, geboden des Heeren zijn”.

Ook hier bevestigt Paulus opnieuw dat hij zijn informatie van Christus heeft ontvangen.

“Fil.3:17: Weest mede mijn navolgers, broeders, en merkt op hen, die alzo wandelen, gelijk gij ons tot een voorbeeld hebt”.

En ook in:

“Fil.4:9: Hetgeen gij ook geleerd, en ontvangen, en gehoord, en in mij gezien hebt, doet dat; en de God des vredes zal met u zijn”.

Verheft Paulus zich hier in trots? Nee, hij vertelt ons eenvoudig dat God iets bijzonders aan hem heeft geopenbaard en dat dat onze navolging waard is.

Hoe zit het nu met het fundament van het Lichaam van Christus? In de Koninkrijks Kerk zagen we dat Petrus een deel van dat fundament was. In de Genade Kerk of de Kerk welke Zijn Lichaam is, zegt Paulus in 1Kor.3:10:

“Naar de genade Gods, die mij gegeven is, heb ik als een wijs bouwmeester het fundament gelegd; en een ander bouwt daarop”.

Velen zullen wijzen op 1Kor.3:11 en citeren:

“Want niemand kan een ander fundament leggen, dan hetgeen gelegd is, hetwelk is Jezus Christus”.

Hoe kan Paulus nu zeggen dat hij het fundament gelegd heeft terwijl Christus alreeds, voor Paulus zijn tijd, gepredikt is als zijnde het fundament? Petrus heeft over Christus gepredikt. Het verschil is dit: het is de manier waarop!

Ze predikten beiden Christus. Petrus predikte Christus volgens “Profetie”. Paulus predikte Christus volgens de openbaring van de “Verborgenschap” (Rom.16:25). Ze predikten dus geen twee van elkaar verschillende Christussen, ze predikten twee verschillende periodes van Christus Zijn werk. Toen Christus op aarde was bereidde Hij Israël voor op het Koninkrijk. Toen Christus naar de Hemel terugging openbaarde Hij een nieuwe boodschap om het Lichaam van Christus voor te bereiden voor de Hemel. Paulus legde het fundament van Christus volgens de openbaring van de “Verborgenschap”.

Laten we, voor een moment, Paulus zijn bevoegdheid onderzoeken. Bedenk dat onder het programma van het koninkrijk Petrus de bevoegdheid was gegeven om zonden te vergeven en nu vinden we dat

die bevoegdheid nimmer aan de apostel Paulus is gegeven. Vanwaar dit verschil? Hiervoor vinden we een belangrijke verklaring in:

“1Tim.2:5: Want er is één God, en er is ook één Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus”.

In de huidige bedeling hebben we niet een menselijke middelaar nodig, daarom zijn er vandaag de dag geen priesters, er is eenvoudig de Heer Jezus Christus, de enige Middelaar. Er is momenteel geen mens op aarde die zonden kan vergeven, die de bevoegdheid heeft om te zeggen: uw zonden zijn vergeven. Er is geen enkel individu die die macht over u heeft. Alleen de Heer Jezus Christus heeft die positie in deze bedeling.

Dat betekent echter niet dat de apostel Paulus in het geheel geen bevoegdheid heeft in de huidige bedeling. In feite heeft hij veel bevoegdheid. Als we bijvoorbeeld op willen zoeken waar we Gods ‘marsorders’ en instructies voor de huidige bedeling kunnen vinden, waar gaan we dan naar toe? Gaan we naar Petrus en de Koninkrijks Kerk? Dat moesten we maar niet doen! We moeten naar de Apostel Paulus en het Lichaam van Christus gaan. Als we op willen zoeken hoe we in de lokale kerk “handel” en “wandel” moeten toepassen, gaan we dan naar de Apostel Petrus? Nee. Vandaag de dag gaan we naar de Apostel Paulus als zijnde de ontvanger van de grote openbaring van de “Verborgenheid”.

Bestelen we nu Petrus van iets? Nee, we bestellen hem niet. Waarschijnlijk geven we hem meer respect dan veel mensen die deze dingen niet begrijpen. We erkennen dat aan Petrus een grote bevoegdheid was toevertrouwd, de macht en bevoegdheid om zonden te vergeven. Uiteindelijk vergeeft God zonde, maar op dat moment verkoos Hij om een menselijk instrument te gebruiken om de vergeving mede te delen. Aldus bestellen we Petrus niet. Paulus is degene die in de huidige bedeling bestolen is.

Ik wil besluiten met een illustratie die ons kan helpen te begrijpen wat er heeft plaats gevonden. Laten we voor een moment onze verbeelding laten spreken en laten we zeggen dat we miljonair zijn. U wil een nieuw huis bouwen dus zoekt u een stuk bouwgrond op, huurt een aannemer en arbeiders in. U geeft de specificaties en zegt: “Voer het uit want ik wil een nieuw huis gebouwd hebben”. Na een aantal weken gaat u bij de bouw kijken en ziet de arbeiders bier drinken onderwijl leunende op hun schoppen, dan zegt u: “Wacht even, op deze manier komt er niets van terecht”. Daarom huurt u andere arbeiders in en laat hun aan het werk gaan, maar ook nu komt er niets van terecht. U besluit dat u op deze manier nergens komt en gaat naar de andere kant van de stad om een ander huis te bouwen. Om niet in herhaling te vallen besluit u om een ander bouwterrein en een andere aannemer en andere arbeiders in te huren. U bouwt een tweede huis. Als het gereed is gaat u er in wonen en na verloop van tijd trekt u zich terug en probeert enige verwanten van het eerste huis te vinden en start het bouwproces om het huis opnieuw te bouwen.

Dit is wat er gebeurde. God bouwde een huis. Hij begon het huis Israëls te bouwen. Hij begon met het bouwen volgens het programma van het Koninkrijk. De leiders van dat Koninkrijk verwierpen het Koninkrijk echter en daarom verving Hij hen. Christus zei in:

“Matth.21:43: Daarom zeg Ik u, dat het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden, en aan een volk gegeven, dat zijn vruchten voortbrengt”.

Hij gaf het aan de Apostelen die dienden en arbeiden, doch de mensen sloegen er geen acht op. Als gevolg hiervan leren, onterecht, veel christenen dat God de Kerk de bouw van dat huis laat overnemen. Maar de waarheid is dat God dat huis (Israël) voor een tijd gaat verlaten terwijl Hij in de tussentijd een geheel nieuw huis gaat bouwen. Dat is de Bedeling der Genade en de Apostel Paulus is de nieuwe aannemer, de nieuwe architect. Het “Lichaam van Christus” zijn de nieuwe arbeiders. Als God gereed

is met dit huis in deze bedeling zal Hij terugkeren om het huis, bestemd voor Israël, opnieuw te bouwen.

In de Bijbel vinden we twee van elkaar verschillende huizen, twee verschillende programma's, twee verschillende leiders: de Apostel Petrus voor de Koninkrijks Kerk en de Apostel Paulus voor de Kerk welke is Zijn Lichaam. Houdt dit strikt gescheiden en laat ons een ieder van hen niet beroven van hun plaats in Gods programma.